Den kollegiala korruptionen i kristenheten

Spara som PDF

Skrivet av Lennart - 30 maj, 2015 - 15:41



För en tid sedan sedan damp det ner ett mail i min inkorg med ett tips från en bönevän som triggade mig till att skriva. Jag kunde helt enkelt inte låta bli att skriva denna lilla artikel.

Jo, det hände sig en gång att en kristen broder i den björnrika delen av vårt land, förde in ett nytt och tänkvärt begrepp i min begreppsvärld. Det var ”*den kollegiala korruptionen*” – detta med syfte på en viss del av ledarskapet i kristenheten i vårt land. Denne broder har varit med en tid och hunnit fundera en hel del, så jag känner att det ligger mycket bakom detta begrepp som han myntat. Jag skall här ge min egen bild av det problem i kristenheten som det handlar om.

Vårt land är ett förhållandevis litet land. Är det någon kristen förkunnare som utmärker sig i sin tjänst, så gör ofta en sådan sig snabbt ett namn i en stor del av den svenska kristenheten. De olika inriktningarna – som Trosrörelsen, Svenska kyrkan, Pingst, Equmenia, osv – har alla så klart sina egna fantomer, men gränserna mellan dessa upphöjda förkunnare suddas ut allt mer, och detta på grund av just *den kollegiala korruptionen*.

Det har blivit så, att våra kringresande, föredragshållande, boksäljande, storpratande – eller vad det nu kan vara – förkunnare, allt oftare strålar samma på olika konferenser och event. Dessa bildar då mer och mer en slags inre vänskapskrets och det blir med andra ord ett ”kollegium” där man uppmuntrar och inspirerar varandra – lite som i ett ordenssällskap. Det förrädiska och korrumperande ryggkliandet är här en självklar ingrediens. Nya adepter presenteras för kollegiet, man utbyter erfarenheter, man tipsar om läsvärda författare, konferenser, retreater, osv, osv. En del av detta kan så klart vara okej och matnyttigt, men annat är helt säkert inte bra för den enkla och sanna tron. Smicker kan också vara en ingrediens här, och då vill jag påminna om detta bibelord:

> Ord 29:5: “Den som smickrar sin nästa lägger ut ett nät för hans fötter.”

Tänk dig nu en enkel pastor som blir uppskattad och framgångsrik i sin församling. Snart kommer kallelser till att tala i andra sammanhang. Sedan kommer inbjudningar till att medverka i konferenser och manifestationer. Kanske blir han inbjuden att hålla föredrag och seminarier osv. Allt detta kan också vara ett lite utmanande och inkomstbringande extraknäck. Och ett, tu, tre så är denne enkla pastor plötsligt en del av kollegiet av kändisförkunnare i landet. Där är risken mycket stor att han introduceras till förkunnelse, upplevelser, författare, läror etc som kommer att korrumpera den enkla och sanna tro som i begynnelsen kanske innebar framgångar som verkligen var av Gud. Dessutom desarmeras han på möjligheten att vara kritisk mot eventuella allvarliga brister i förkunnelsen (och livsstilen) hos de andra förkunnarna i kollegiet. Detta på grund av den kollegiala sammanhållningen. Skall flödet av kallelser fortsätta att komma in, så går det ju inte heller för sig att vara kritisk och skarp i förkunnelsen. Skarpa hörnen rundas därför av och förkunnelsen anpassas för att sälja bättre.

Så går det en tid, och så dyker vår käre pastor upp bland nya förkunnarvänner och i sammanhang där man kan tycka att det borde vara otänkbart för honom att medverka. Saker som tidigare förkastades är nu okej. Tron har tagit en ny inriktning, vanligen till sådana varianter där olika förkunnare – gamla och nya – är upphöjda. Vår pastor är nu en del i den kollegiala korruptionen, där blotta delaktigheten i detta kollegium av kändisförkunnare är en starkt bidragande effekt till en korruption av en kanske från början sund förkunnelse. Varför denna miljö kan vara korrumperande ligger bl.a. i det faktum att starkt kändisskap och sann tro nästan är omöjliga att förena. Att det för denna krets dessutom finns goda chanser till extrainkomster gör ju inte heller det enklare för den sunda tron att bevaras sund. De frestande extrainkomsterna kan ofta bestå av skattefria s.k. “kärleksoffer” – som INTE är skattefria enligt Skatteverket! I denna miljö kan det därför finnas gott om tillväxtmöjligheter för allehanda villoläror. Begrunda här vad Bibeln säger:

> Luk 16:15: ”Ty det som är högt i människors ögon är avskyvärt inför Gud.”
>
> Luk 6:26: "Ve er när alla människor talar väl om er!"
>
> 1 Tim 6:10: ”Kärlek till pengar är en rot till allt ont.”

Sker då detta i vårt land? Ja, det finns många exempel på förkunnare som gått denna väg. Det är bara att se vilka som medverkar på olika sommarkonferenser så kan man se exempel på detta. Det som gjorde mig särskilt beklämd en tidig

morgon, var när jag såg att en uppskattad förkunnare i vårt land nu "kommit ut" i en krönika i Göteborgs Posten och där rekommenderade riktigt illa ”kristna” mystiker. Han skrev:

> ”När jag tänker på mina egna andliga vägvisare, de människor som jag tagit rygg på, en Johannes av Korset, en Henri Nouwen eller en Tomas Merton”

Att tipsa om dessa djupa mystiker ser jag som en mycket allvarlig överträdelse. Det är dessutom djupt tragiskt. Skall man alls våga ta in undervisning från en pastor som ser dessa mystiker som sina andliga vägvisare? NEJ!!! Jag kan ana att även detta är en frukt av *den kollegiala korruptionen*. Den aktuella förkunnaren var ju under många år varit nära vän med mystikern och förre biskopen Martin Lönnebo, som var 10:e graden frimurare (hans namn och grad står med i en matrikel jag har). Frimurarnas religion har inget att göra med kristen tro! Det kan man läsa i deras egen litteratur, som t.ex. denna bok som jag en gång lyckades låna på ett bibliotek innan den försvann: *“FRIMURARNE - Deras historia, syften och filosofi”* av Joseph Fort Newton. Frimureriet i sig innebär ju också en kollegial korruption som högst troligt är mycket värre än den bland kändispastorerna.

När vi lärt oss att sann kristen tro handlar om ett enkelt barnaskap hos Gud, så förstår vi lätt att mystikernas väg leder människan i en helt annan riktning. Barnaskapet hos Gud och Guds Faderskap har INGET att göra med mystik, kontemplation, meditation eller liknande metoder och övningar. Sådant är hedendomens sätt att söka efter en egen gudomlighet – alltså något som står i konflikt med en upprättad gemenskap med Gud!

Med denna lilla artikel vill jag därför uppmuntra dig till att noga rannsaka vad du serveras i församlingarna idag – även när det är milda och fina människor som för fram budskapet. Varifrån har de hämtat inspiration? Håller förkunnelsen i ljuset av Bibelns undervisning? Ligger förkunnelsen i linje med det enkla barnaskapet hos Gud? Ligger förkunnelsen innanför gränserna till Nådens rike? Jag vill också uppmana till förbön för kära förkunnare som blivit indragna i den varma men korrumperande kollegiala gemenskapen. En del kan nog hitta ut därifrån, men det blir helt klart en obekväm resa. Är du själv förkunnare så vill jag uppmana dig till att vara mycket återhållsam med att tacka ja till eventuella s.k. kallelser. Dessa är inte sällan en språngbräda upp i *den kollegiala korruptionen*. Så pröva dina egna motiv. Varför vill du eventuellt svara ja? Och slå ifrån dig allt smicker!

Må Herren vägleda och fostra oss alla!

[Här kan du läsa lite mer om vad jag skrivit om ”kristen” mystik]



[Läs andra artiklar i Lennarts blogg]